

Lena Stenbrink

Illustrerad av Tor Jäger

DAMM FÖRLAG

Töntiga Tobias och killgänget

Damm förlag AB, Malmö

www.damm.se

Text © Lena Stenbrink

Bild © Tor Jäger

Grafisk formgivning: Lena Stenbrink

Tryckt hos Korotan Ljubljana, 2006

ISBN 978-91-7351-142-1

Till David, Julia och Nina

Läs en hel bok själv?

Detta är en röd Läsegradan-bok och den har en handling som lite äldre barn kan känna igen sig i. Texterna är enkla, men innehåller lite mer krävande tankegångar och färre illustrationer. Även om läsaren är ung finns här utrymme för stora tankar och reflektioner.

Här är några råd till dig som är vuxen:

Även om barnet nu läser tyst för sig själv och det närmar sig flytande läsning kan det ändå tycka att det är härligt att få lyssna när någon annan läser. Läs tillsammans!

För att barn ska bli intresserade och bli goda läsare behöver de prata om vad de har läst. Alla berättelser är inte lika lätta att förstå och ibland kan det vara bra att diskutera vad boken handlade om.

Kom ihåg att uppmuntra! Det är ett stort ögonblick när ett barn kan säga: Jag har läst en hel bok själv! Då har barnet fått tillgång till en helt ny värld.

Det är verkligen något att fira!

Innehåll

Prolog	: Beskedet	9
Kapitel 1	: Första natten i Dagmarslund	11
Kapitel 2	: Den nya skolan	14
Kapitel 3	: Micke	19
kapitel 4	: Den andra skoldagen	24
Kapitel 5	: Det hettar till	29
Kapitel 6	: Pennan	34
Kapitel 7	: Hämnden	37
Kapitel 8	: Helg ljuva helg	41
Kapitel 9	: Tojje	45
Kapitel 10	: Föräldramötet	50
Kapitel 11	: Sällskap	54
Kapitel 12	: Varningen	56
Kapitel 13	: Nya bänkgrannar	60
Kapitel 14	: Cykelhjälm	63
Kapitel 15	: Tobbe står på sig	65
Kapitel 16	: Micke apar sig	69
Kapitel 17	: Titta han flyger?	74
Kapitel 18	: Hjärnskakning	77
Kapitel 19	: En sprucken hjälm	80
Kapitel 20	: Micke kommer tillbaka	84

Prolog

Beskedet

– Vad sa du? frågar Tobias, fast han hörde precis vad mamma sa.

– Det är klart nu, vi ska flytta, säger mamma. Varför tror du att vi har tittat på så många hus?

Tobias känner hur tårarna bränner innanför ögonlocken. Jo, visst har de tittat på hus. Men det har de ju gjort i flera år, utan att flytta!

– Jag vet inte, snyftar han. Jag vill inte!

– Vi måste, säger mamma.

Hon drar honom till sig och torkar hans tårar.

– Du vet ju hur jobbigt det har varit när jag har kommit hem så sent varje dag.

Mamma pratar och pratar. Hon talar om att pappa har fått jobb i Dagmarslund, om att hon inte kommer att behöva pendla. Hon påminner om kusinerna och mormor och morfar, som redan bor i där. Hon säger att Tobbe och lillasyster Julia kommer få egna rum. Hon lovar att allt kommer att bli bra.

Tobbe vill fortfarande inte flytta. Han vill inte byta skola och klasskompisar. Han vill inte lämna lägenheten, som han alltid har bott i, eller skogen där Jonte och han har en koja. Mest av allt vill han inte lämna Jonte, sin allra bästa vän.

Kapitel 1

Första natten i Dagmarslund

Det är lördag kväll. För första gången ska Tobbe sova i sitt nya rum.

Han ligger och vrider på sig. Sängen är den samma, men allt annat känns nytt. Det är lite ljusare här, för han har två fönster i stället för ett. Dessutom har de inte hunnit få upp gardiner än.

Det känns lite ensamt också. Visst vill han ha ett eget rum, men han saknar faktiskt Julias rytmiska andetag, som brukar få honom att falla i sömn.

Han ligger länge och funderar. I morgon ska de göra i ordning i hans och Julias rum. Det ska bli spännande. På måndag ska han börja i sin nya skola. Det känns både roligt och läskigt. Tänk om han inte får några kompisar. Tänk om fröken är jättesträng och skäller på honom för att han inte har lärt sig samma saker som de andra barnen.

Till slut somnar han. Han drömmer att Jonte möter honom i den nya skolan och att allt är som vanligt. Han drömmer att fröken och klasskompisarna är desamma och att det bara är skolan som är ny.